

Teismas skelbia, kad
Vijūnėlės dvaras turi
būti nugriautas,
Druskininkų merui tai-
susidorojimas

2 psl.

Birutė DAVIDONYTĖ,
www.delfi.lt:

Absurdo karalystėje:
iš jūsų ne tik vagia, bet
dar ir kvailiais laiko

2 psl.

Romas SADAUSKAS-KVIETKE-
VIČIUS, www.delfi.lt:

Kalėdos atėjo ir prie
Vijūnėlės

6 psl.

Mios problemos dėl
žlugusio verslo tęsiasi:
išiplieskusį konfliktą
šikart ramino policijos
pareigūnai

3 psl.

Prieš 14 metų:
Mokinio ir mokytojo
susitikimas

9 psl.

Išėjo paskutinioji...

A. Dalibogaitė su J. Gončiu ir J. Valskiu

11 psl.

“Mano įrankiai – popierius, žirklės ir laikas“

Janina Klimienė savo rankdarbių parodoje

6-7 psl.

Namą Druskininkuose išigijusi
žinoma vilnietė jį pakeitė
neatpažįstamai

12 psl.

Įtariamasis tyčinis
automobilio
padegimas

3 psl.

UAB „Dzūkijos miškas“
Lietuvos miško savininkų
asociacijos (LMSA) narė.

**PERKAME MIŠKĄ
SU ŽEME ARBA IŠKIRSTI**

- Miškotvarkos projektai
- Biržių atrėžimas
- Miško savininkų konsultavimas.

Kreipkitės tel. 8 686 57 593
El. paštas ausra@dzukijosmiskas.lt

Teismas skelbia, kad Vijūnelės dvaras turi būti nugriautas, Druskininkų merui tai – susidorojimas

Vijūnelės dvaras

M.Ažušilio nuotr., delfi.lt

www.15min.lt

Vilniaus apygardos teismas penktadienį nusprendė, kad vadinamasis Vijūnelės dvaras Druskininkuose turi būti nugriautas. Tai turi būti padaryta per pusmetį. Teismas nusprendė atstatyti iki pažeidimo buvusią padėtį. „Apylinkės teismo sprendimas panaikintas, prokuratūros ieškinys patenkintas“, – BNS pranešė teismo atstovė spaudai Raimonda Jagminaitė. Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus kolegijos verdiktas įsiteisėjo iš karto, tačiau per tris mėnesius dar gali būti apskųstas Aukščiausiajam teismui. Bylą trijų teisėjų kolegija nagrinėjo šalims nedalyvaujant. Ieškovas šioje byloje yra Generalinė prokuratūra, atsakovas – Druskininkų savivaldybės administracija, Nacionalinė žemės tarnyba ir trys fiziniai asmenys. „Teisėjų kolegija šį sprendimą motyvuoja tuo, kad šios statybos nebuvo galimos, nes jos vyko reakcijai skirtoje kurorto apsaugos zonoje, antroje apsaugos juostoje. Pagal teisinį reglamentavimą, žemės sklypams, patenkantiems į Druskininkų miesto, kuriam suteiktas kurorto statusas, teritoriją, yra nustatyta specialioji žemės naudojimo sąlyga – kurorto apsaugos zona. Todėl, į tai turėjo būti atsižvelgta, rengiant Druskininkų miesto teritorijų planavimo dokumentus, šiuo atveju, rengiant detalų planą, sujungus žemės sklypus“, – rašoma teismo pranešime.

Teismas pažymėjo ir tai, kad ginčo žemės sklype buvusios pastatų – valčių nuomos punkto bei kitų statinių pagrindinė tikslinė naudojimo paskirtis yra paslaugų, ne gyvenamoji. Ji niekaip nėra susijusi su gyvenamųjų namų statyba. Be to, detaliojo plano patvirtinimu, ginčo teritorija netapo visuomenine teritorija, ji ir liko rekreacinė. „Aplinkybė, kad ginčo sklypas tapo kito dalimi, kuriame vienas iš naudojimo būdų yra visuomeninis, dalimi, savaime nereiškia, kad jame išnyko anksčiau nustatyta jo naudojimo paskirtis. Sklypo juridinis prijungimas nepakeitė jo faktinės vietos, tai yra ta pati teritorija, o poreikis rekreacijai nepakito“, – nusprendė teismas.

Druskininkų meras R. Malinauskas 15min sakė esantis visiškai įsitikinęs ir garantuotas, jog visi savivaldybės veiksmai, leidimai ir, jo žodžiais, – kiti dalykai, yra 100 proc. teisėti. „Tai yra liberalų ir konservatorių vienas iš politinių užsakymų, kuris jau tęsiasi šešerius metus. Norėjimas susidoroti, pasitelkiant prokuratūrą ir kitas tarnybas – tą galiu drąsiai teigti su visais įrodymais, su viskuo“, – sakė jis.

R. Malinauskas pridūrė galintis apgaildestauti, kad mes gyvename ne teisinėje, o politinių užsakymų valstybėje, kur įtakingi žmonės gali paveikti net teismus.

„Savivaldybei, matyt, teks padengti visas išlaidas, jeigu mes nepasieksime tos tiesos, kuri yra iš tikrųjų. Gaila, kad tokio lygio teismai gali būti paveikti vieno ar kito veikėjo, tai yra apgailėtina tokiai šaliai kaip Lietuva“, – pridūrė jis. Druskininkų meras teigė, kad savivaldybė Vilniaus apygardos teismo sprendimą tikrai skųs.

Savininkas nekomentuoja

Druskininkų centre, kurortinėje zonoje, sudegusio valčių nuomos punkto vietoje, 2013 metais pradėtas statyti beveik 600 kvadratinį metrų gyvenamasis namas, vietos gyventojų pramintas Vijūnelės dvaru. Statybai reikalingus leidimus davė Druskininkų savivaldybė ir vietos žemėtvarkininkai. Iš pradžių šis turtas priklausė Alytaus miesto gyventojui, vienos saugos firmos apsaugininkui Romui Baranauskui, vėliau – kauniečiams su tuoktiniams, verslininkui Žilvinui ir Zinai Poviloniams. „Jokios informacijos neteikiu“, – BNS penktadienį po teismo sprendimo sakė Ž. Povilonis.

Gindama viešąjį interesą 2014 metais Generalinė prokuratūra kreipėsi į Vilniaus apylinkės teismą, siekdama panaikinti visus su statybomis šioje teritorijoje susijusius dokumentus. Tačiau šis teismas atsisakė tenkinti prokuratūros reikalavimus. Pernai rudenį Vyriausybė iš savo nutarimo išbraukė visą skyrių, kuris reglamentavo kurortų apsaugos zonas. Teisėsauga buvo pradėjusi ikitiesminį tyrimą, įtardama neteisėtą poveikį naikinant šį teisės aktą.

Tyrimas nutrauktas, nes nerasta nusiikalstamos veikos požymių. Tačiau paviešinus jame figūravusių politikų ir Vyriausybės narių pokalbių išklotines, paaiškėjo, kad kurortinių zonų panaikinimo siekė Druskininkų meras Ričardas Malinauskas, kuris tuo metu priklausė Socialdemokratų partijai. Dėl to jis ne kartą skambino tuometiniam aplinkos ministru Ričardui Trečiokui, Vyriausybės kancleriui Alminui Mačiuliui, kitiems pareigūnams. Tuo metu teisme vyko viešojo intereso gynimo procesas dėl Druskininkų centre ant Vijūnelės tvenkinio kranto statomo prabangaus gyvenamojo namo, praminto Vijūnelės dvaru. Druskininkų savivaldybė šioms statyboms buvo davusi reikiamus leidimus, o prokuratūra siekė jas pripažinti neteisėtomis. Liepą Konstitucinis Teismas pripažino prieštaraujančią pagrindiniam šalies įstatymui Vyriausybės darbo reglamento nuostatą, kuri leidžia Vyriausybės posėdžio darbotvarkę papildyti iš anksto nederintais klausimais. Teismas tuo pačiu nutraukė tyrimą, ar Vyriausybės nutarimas dėl kurortinių zonų panaikinimo prieštarauja Konstitucijai, nes Vyriausybė šį nutarimą jau atšaukė.

Absurdo karalystėje: iš jūsų ne tik vagia, bet dar ir kvailiausias laiko

Birutė DAVIDONYTĖ, www.delfi.lt

Jeigu žmogus iš prekybos centro išeitęs nesusiimęs už kokią nors prabangią prekę, o pagautas už rankos sakyti, kad ta prekė pati atėjo ir išoko į jo kišenę, ar tikėtumėte tokiu pasiaiškinimu? Pasirodo, kad kai kurias mūsų valstybines institucijas net labai lengva įtikinti.

Ar jūs galvojate, kad nustačiusi valstybinės žemės užgrobumo atvejį Nacionalinė žemės tarnyba (NŽT) pradeda rimtą tyrimą ir aiškinasi, kas kaltas dėl žemgrobystės? Deja, dažnai taip nevyksta. NŽT paklausia žemgrobio: kas valstybinėje žemėje pastatė tvorą? Jis atsako: kad nežino, iš kur ji atsirado, kad kaimynas pristatė tvoros gabaliuką prie jo tvoros, kad kažkokie pikti žmonės jo kiemą užtvėrė. Ir ką daro NŽT? Nutraukia tyrimą, nes juk kaltų nėra.

Skamba kaip situacija iš absurdo karalystės? Deja, dažnai tokia yra realybė, o pavyzdžių galima rasti ne vieną. Pavyzdžiui, Verkių regioninio parko Turnišės kraštovaizdžio draustinio atvejais. Aplink privatų sklypą, kuriame yra keli prabangesni namai, stovi galinga tvora, tik tvoros šiek tiek per daug. Dalis tvoros buvo išlindusi į valstybinę žemę ir gana įžūliai užtvėrė praėjimą valstybinėje žemėje. Sklypo savininkas toje vietoje yra medicininės įrangos pardavimais besiverčiantis verslininkas Jonas Voluckis. Atrodo akivaizdu, kieno naudai yra užtvėrta valstybinė žemė: varteliai valstybinėje žemėje tokios pačios spalvos, dydžio, formos kaip ir tvora, juosianti verslininko namus. Galiausiai varteliai veda į verslininko kiemą. Jau pamanėte, kad ir pirmokui aišku, kas užtvėrė valstybinę žemę? Jūs labai klystate.

Teismo salėje verslininkas paaiškino, kad varteliai valstybinėje žemėje buvo pastatyti kaimyno, tiesiog jis turėjo likusių statybinių medžiagų ir jas atidavė kaimynui, todėl varteliai ir atrodo identiški kaip jo tvora. O kaimynas dar tuos vartelius ir prijungė prie jo tvoros, bet jis žmogus geras, taigi niekur nesiskundė dėl tokio kaimyno elgesio. Be to, tvorą kaimynas pastatė ne šiaip sau, o iš geros širdies, matot, netoli yra miškas, todėl per tą mažytį valstybinės žemės tarpelį tarp tvorų gali stirnaitės išbėgti į kelią ir žūti.

Atrodo, kad tokie paaiškinimai sunkiai įtikintų nors kažkiek kritiškesnį žmogų. Vis dėlto NŽT jie tiko. NŽT nusprendė, kad reikia dėl pažeidimo kreiptis į J. Voluckio kaimyną, paprastą žmogelį, kuris turi mažą namelį šalia, jo sklypą juosia ne tokia prabangi: neaukšta, pilka, visiškai kitokia tvora. Bet juk reikia pasitikėti žmonėmis, jeigu verslininkas sako, kad kaltas kaimynas, reikia pasikviesti kaimyną pasiaiškinti. Ir jis pasiaiškino: tvorą valstybinėje žemėje, nors ir visiškai kitokią nei jų tvorą, pastatė jo brolis. Deja, jis jau yra miręs. NŽT atsako: kadangi pažeidimą padarė miręs žmogus, tyrimas nutraukiamas, kaltų nebėra. Kaltė suversta ant mirusio žmogaus, viskas taip paprasta, tereikia sugalvoti gerą paaiškinimą, netrukdo ir geri santykiai su kaimynais. Gerai bent tai, kad kadangi vyko ir teismo posėdžiai, teko nugriauti valstybinėje žemėje esančią tvorą ir jos šiuo metu nebėra, todėl visuomenės interesus nebėra pažeidžiamas.

Beje, teismas nėra toks naivus kaip NŽT ir taip lengvai nepatikėjo paaiškinimais apie tvoras statantį kaimyną. „Teismas atkreipia dėmesį, kad pro šiuos vartelius galima patekti į ieškovo priklausantį žemės sklypą bei su juo besiribojančią valstybinę žemę. <...> Teismo vertinimu, nurodytos aplinkybės laikytinos galinčiomis sukelti pagrįstą abejonę dėl valstybinėje žemėje įrengtų vartelių įrengimo aplinkybių“, – rašoma teismo nutartyje.

Dar vienas atvejis, kai NŽT patiki sunkiai įtikintu paaiškinimu, susiklostė Drus-

kininkuose, mero Ričardo Malinausko kieme. Šalia mero namo būtent tada, kai vyko jo namo statybos, valstybinėje žemėje buvo iškastas tvenkinys. Dabar jis savivaldybės pavadinamas „hidrotechniniu įrenginiu paviršinems nuotekoms surinkti“. Šalia tvenkinio tvora yra užtvėrta valstybinė žemė. Viskas padaryta taip, kad nauda iš šių dalykų būtų būtent R. Malinauskui, kuris vienintelis gali naudotis valstybinėje žemėje esančiomis „gėrybėmis“.

Tačiau vis dėlto, pasirodo, kad tiek tvora, tiek tvenkinys arba „įrenginys“ tapo bešeiminkiais, nes niekas nežino, kas juos pastatė ir įrengė ir kaip visas tas „gėris“ ten atsirado. NŽT buvo pradėjusi tyrimą, nustatė, kad valstybinė žemė yra užimta, tačiau gavo Druskininkų savivaldybės paaiškinimą, kad tvora ne pažeidžia, o gina visuomenės interesą, nes saugo žmones nuo atsitiktinio įkirtimo į tvenkinį arba „įrenginį“ valstybinėje žemėje. Kadangi paaiškinimas NŽT pasirodė pakankamai įtikinamas, tyrimas vėl nutrauktas ir kaltų dėl žemgrobystės rasti nepavyko. O valstybinę žemę užtvėrianti tvora ten stovi ir stovės kaip stovėjusi.

Panaši situacija buvo susiklosčius ir Vilniuje, Žvėryne, Birutės gatvėje prie pat Neries. Buvo kalbėta apie be galo įžūlų milijonierių valstybinės žemės užgrobumą. Dėl to Vilniaus savivaldybė teritorijoje net negali tiesti dviračių tako visiems vilniečiams. NŽT tyrė pažeidimus, bet atsirado savininkų, kurie pareiškė, kad prie jų sklypų esančios ir į jų sklypus vedančios tankiai susodintos tujų gyvatvorės ar net tvoros greta jų sklypų, kurios užtvėria valstybinę žemę, yra tiesiog ne jų. Jie teigė nežinantys, kieno tai turtas ir tuo nesinaudojantys. Žinoma, jie pamiršo paminėti, kad dėl tujų ir tvorų jų kiemas yra padidėjęs valstybinės žemės sąskaita. Vis dėlto laikas bėga, o tujos ir tvoros valstybinėje žemėje taip ir nėra nugriautos ir tarnauja tik kelių išrinktųjų gerovei.

Taigi, įžūlieji žemgrobiai, neabejokite NŽT naivumu ir jums nieko nebus. Tereikia sugalvoti panašaus lygio paaiškinimą, kaip namų darbų neatlikęs mokinys, sakančias mokytojai, kad namų darbus suėdė šuo. Pavyzdžiui, galima pasakyti, kad tvorą valstybinėje žemėje kažkas pristatė per naktį prie jūsų tvoros. Jūs dar vijotės vandala, bet nespėjote pagauti. Arba galima sugalvoti, kad dėl visko kaltas, pavyzdžiui, stiprus vėjas, kuris tiesiog nubloškė tvoros gabalėlį prie jūsų tvoros. Panašu, kad valstybės tarnyboje turime labai naivų žmonių, tačiau tokiu atveju nubausti pažeidėjus visada bus beveik neįmanoma, nebent jie prisipažins patys. Tiek teritorijų planavimo bei statybų sektoriuje, tiek valstybinės žemės valdyme Lietuvoje dažnai trūksta vieno svarbiausio dalyko – principingumo. Įstatymai gali būti net labai griežti, tačiau jeigu į juos žiūrime pro pirštus, pokyčių sulaukti gali būti sunku. Todėl praėjusių švenčių proga norėčiau palinkėti valdininkams kritiško mąstymo ir priminti, kad nebūtina tikėti kiekvienu galimo pažeidėjo sakomu žodžiu.

UAB „Gera klausia“

KLAUSOS APARATAI

Užausiniai nuo - 200 €.
Įausiniai nuo - 434 €.
Nematomi nuo - 500 €.

Akcija vyks sausio 12 d.
UAB „Medea klinika diagnostika“,
Sveikatos g. 34, Druskininkai.

REGISTRACIJA TELEFONAIŠ:
8 616 40 004, 8 693 52 520.

DRUSKININKIEČIŲ MĖNUO

Gruodis

■ Druskininkuose susituokė 10 porų. Vyriausias vedęs vyras buvo 83 metų, vyriausia ištėkėjusi moteris – 74 metų. Jauniausiam vedusiam vyrui buvo 26 metai, jauniausia nuotaka – 25 metų. Pirmąjį kartą susituokė 5 vyrai ir 6 moterys, 5-iems vyrams ir 4-ioms moterims tai buvo 2-oji santuoka.

■ Išsituokė 4 poros. Vyriausias išsiskyres vyras buvo 45 metų, vyriausiai išsiskyrusiai moteriai buvo 45 metai. Jauniausias išsiskyres vyras – 32 metų, jauniausia išsiskyrusi moteris – 27-erių. Po vieną nepilnametį vaiką augino 2 šeimos, 3 nepilnamečius vaikus augino viena šeima. Ilgiausiai santuoka truko 15 metų, trumpiausiai – 2 metus.

■ Įregistruota 12 naujagimių: 7 berniukai ir 5 mergaitės. 1-ojo vaiko susilaukė 5 poros, 2-ojo – 5 poros, 1 pora susilaukė 3-iosios atžalos, 1-ai porai tai buvo 4-asis vaikas. Vyriausias tėvas buvo 48 metų, vyriausia motina – 41 metų, jauniausiam tėvui – 23 metai, jauniausiai motinai – 22 metai. Berniukams suteikti vardai: Lukas, Juras Konradas, Neitanas, Denas, Kristupas, Raigardas, Julius. Mergaičių vardai: Gloria Ethel, Mišelė, Milana, Greta, Luka.

■ Mirė 20 žmonių: 9 vyrai ir 11 moterų. Druskininkų mieste – 11 (7 vyrai, 4 moterys), Viečiūnų seniūnijoje – 1 moteris, Leipalingio seniūnijoje – 5 (1 vyras, 4 moterys), kitose savivaldybėse – 3. Vyriausiam velioniui buvo 88-eri, vyriausiai velionei – 104 metai. Jauniausiam mirusiam vyrui buvo 32 metai, jauniausiai velionei – 59 metai.

Paruošta pagal Teisės ir civilinės metrikacijos skyriaus duomenis

Įtariamasis tyčinis automobilio padegimas

Druskininkų ugniagesiai gelbėtojai liudija, kad Naujametinė naktis mūsų kurorte iškvietimais dėl petardų sukeltų gaisrų buvo itin rami. Sausio 1 d., apie 1 val. nakties, jie tesulaukė tik vieno iškvietimo dėl V. Kudirkos gatvėje neva užsiliepsnojusio laužo, kuris vietoje pasirodė deganti petardų dėžutė. Tuo tarpu gruodis mūsų ugniagesiams gelbėtojams buvo pakankamai aktyvus pagalbos prašymais. Gruodžio 17 d., apie 11 val., užsidedė suodžiai namo Gardino g. 8 dūmtraukyje, o gruodžio 27 d., apie 2 val. nakties, prisvilo ant viryklės palikti maisto produktai name Veisiejų g. 45, todėl 3-ame aukšte pasklido dūmų kvapas. Gruodžio 19 d., apie 11 val., ugniagesiai buvo iškvieisti į Ringėliškės kaimą, kur miško keliuke liepsnojo paliktas automobilis Audi 80. Iš sudegusios mašinos beliko tik metalinis korpusas. Kadangi įtariamasis tyčinis padegimas, įvykį tiria policija. Tą pačią dieną, po 17 val., nepalyginamai mažiau apdegė automobilis Seat Alhambra, priklausantis R.S., Norulių kaime. Vėlgi gruodžio 19 d., apie 21 val., kilo gaisras Ašašnykų kaimo ūki-

niame pastate, kur degė malkos ir stogo dangą. Gruodžio 20 d., apie 18.30 val., Druskininkų ugniagesiai gelbėtojai sulaukė pranešimo, jog kilo gaisras gyv. namo Vytauto g. 18, 4-ame aukšte. Skubiai ten nuvykę įsitikino, kad tokiu būdu koligos iš Vilniaus tikrino mūsiškių darbo profesionalumą.

Įprastų gelbėjimo darbų talkinti greitosios pagalbos medikams išnešant iš butų ligonius šiuo laikotarpiu buvo trys - iš gyv. namų Veisiejų g. 14 ir Šiltnamių g. 11. Ant kelių važiuojamosios dalies nukritusius medžius šalino vienąsyk – gruodžio 27 d., apie 16 val., kelyje Leipalingis-Seirijai. Gruodžio 30 d., po 17 val., išvalė Maironio-V. Kudirkos gatvių sankryžą nuo autoavarijos liekanų. Dėl paliktų laužų Druskininkuose ugniagesiai buvo kviečiami dusyk. Gruodžio 29 d., apie 14 val., miškelyje, prie Veisiejų g. 21, besikūrenančiame lauze Paslaugų ūkio darbininkai degino medienos atliekas ir jį kontroliavo, o gruodžio 29 d., apie 17.30 val., Žaliojoje gatvėje laužas iš tiesų buvo paliktas be priežiūros.

„Druskonio“ inf.

POLICIJOS ŽINIOS

- Gruodžio 31 d., apie 13 val. 38 min., Druskininkuose rastas miręs 58 metų A. S.
- Gruodžio 30 d., po 17 val., policijai pranešta, kad iš automobilių aikštelės Druskininkuose pavogtas automobilis VW Passat, kuris vėliau aptiktas Varėnos rajone.
- Gruodžio 23 d., 16.20 val., Druskininkuose, M. K. Čiurlionio g., automobilis „Škoda Superb“, vairuojamas ne tarnybos metu neuniformuoto neblaivaus (2,10 prom.) Lietuvos kariuomenės Didžiosios kunigaikštienės Birutės ulonų bataliono 2-os kuopos 2 būrio vyr. šaulio, 22 metų A. J., pėsčiųjų perėjoje partnerkė neblaivų 41 metų pėsčiajį (1,68 prom.) ir iš įvykio vietos pašalinu, tačiau netrukus bėglio automobilis atsitrenkė į medį Vytauto

gatvėje. Neblaiviam pėsčiajam medikai nustatė tik lengvus sumušimus, todėl išleido į namus. Tuo tarpu kario, pasprukusio iš įvykio vietos, laukia rimti nemalonumai ir teisme, ir kariuomenėje. Už pasišalinimą iš eismo įvykio vietos jam gresia iki 1158 eur bauda, o vairuotojo pažymėjimą gali prarasti 5 metams.

● Gruodžio 23 d., apie 15 val., Druskininkuose, Maironio ir T. Kosciuškos gatvių sankryžoje, susidūrė automobiliai „Opel Vectra“ ir „Audi 80“. Po susidūrimo „Opel“ išvertė kelio ženklą. Sužaloti autoįvykio dalyviai buvo išvežti į Druskininkų ligoninę.

● Nuo gruodžio 22 d. iki gruodžio 25 d., išdaužiant lango stiklo paketą, įsibrauta į E. S. priklausantį gyvenamąjį namą Druskininkuose ir iš ten pagrobtas televizorius „Thomson“, kainuojantis 245 eur, bei televizoriaus priedėlis, kainuojantis 150 eur. Viso padaryta 545 eur turtinė žala.

Mios problemos dėl žlugusio verslo tęsiasi: išiplieskusį konfliktą šikart ramino policijos pareigūnai

Kristina POCYTĖ, www.delfi.lt

Tamsus žlugusio Vilijos Pilibaitytės-Mios verslo šleifas vis dar tęsiasi. Dar prieš mėnesį Mia viešai prabilo apie tai, jog jau kelis mėnesius jos turtu naudojasi kita įmonė ir net neketina jo gražinti. Trečiadienio vakarą Mia bandė padėti tašką šioje istorijoje, tačiau į išiplieskusį konfliktą, kurio metu Mia net buvo įkalinta, turėjo įsikišti ir policijos pareigūnai. Vis dėlto paini istorija ugningu ginču nepasibaigė.

Vilija Pilibaitytė-Mia www.delfi.lt nuotr.

to, buvo iškvieisti ir policijos pareigūnai. „Ir jie juos kvietė, ir mes. Policijos pareigūnai neturėjo kaip pasakyti man, kad aš neteisi, nes matė situaciją“, – kalbėjo Mia. Pokalbio metu Vilija Pilibaitytė-Mia pabrėžė, kad antstolės J. Jakimavičienės veiksmai teismo nutarimu jau yra nutraukti, viską perėmė bankroto administratorius, tačiau baldai vis dar nuomojami. „Pati antstolė vakar pasakė, kad nebeturi jokios galios, – tikino Mia. – Šiuo atveju už ten esantį turtą, kurio neatiduoda asmenys, kurie „daro“ naują verslą, yra atsakingas UAB „Baltijos altas“ direktorius. Jis turi perduoti visą bankroto administratoriui per 15 dienų, bet to padaryti negali“.

Konfliktą sprendė policijos pareigūnai

DELFI žiniomis, policijos pareigūnai į Druskininkuose esantį restoraną pirmą kartą buvo iškvieisti apie 17 valandą vakaro. Vakaro metu policijos pareigūnai buvo kviečiami ne vieną kartą. „Trečiadienį buvo gautas pranešimas, kad Druskininkuose, M. K. Čiurlionio gatvėje, kavinės personalas pranešėjui piktybiškai atsisako atiduoti jo asmeninius daiktus. Patruliams nuvykus minėtu adresu, šie kavinėje rado kelis asmenis, tarp kurių buvo kilęs ginčas dėl kavinėje esančių baldų. Vėliau paaiškėjo, kad konfliktas kilo tarp dviejų vyriškių ir moterų. Visi ginčo dalyviai buvo iš Vilniaus. Visiems asmenims buvo išaiškinta, kad dėl turinio ginčo sprendimų jie turi teisę kreiptis į teismą civiline tvarka. Ginčo metu viešojo tvarka bei rimtis nebuvo pažeista, todėl konfliktuojančios pusės dėl ginčo rašyti skundus atsisakė“, – DELFI kalbėjo Alytaus apskrities VPK atstovė Kristina Janulevičienė. Mia DELFI tikino, kad nenuleis rankų ir toliau kovos dėl savo turto. „Tie baldai, kuriuos noriu atsiimti, yra mano asmeninė nuosavybė, už juos esu sumokėjusi apie du tūkstančius eurų“, – kalbėjo Mia. Visą šią situaciją Vilija Pilibaitytė-Mia vadinė visiškai absurdiška. „Na, išivaizduokite, kad ateinu, paimu jūsų rankinę su pinigine ir sakau, kad čia mano. Tada atvyksta policijos pareigūnai, jūs jiems pa-

rodote pirkimo dokumentus, kad tai jūsų daiktai, o jie tepasako, kad nėra tikri, kad tokių daiktų neturite ir savo namuose“, – palyginimais kalbėjo dainininkė.

Jos įtarimu, kai kurie į šią istoriją įsivėlę asmenys yra apglėbti negarbingos rankos. Nors V. Pilibaitytė-Mia jai patalpas išnuomojusiems asmenims neliko skolinga, sumokėto depozito sakė taip ir neatgavusi. „Jie man net 3 tūkst. 500 eurų depozito negrąžino ir net nesiruošia to padaryti. Jaučiuosi patekusi į spąstus, bet tikrai nepasiduosiu ir kovosiu iki galo“, – tikino atlikėja. Ir nors iš Druskininkų trečiadienio vakarą Mia grįžo nieko nepėšusi, šios istorijos ji neketina taip palikti. Anot jos, yra ir kiti keliai, kuriais ji tikrai eis ieškodama teisybės.

Išnuomojo jos turtą, nors turėjo sandėliuoti

Jau anksčiau Mia yra pasakojusi, kad antstolės J. Jakimavičienės veiksmai jai atrodo ne visiškai teisėti – ji išnuomojo atlikėjos turtą, nors turėjo jį sandėliuoti. „Iš teisininkų sužinojau, kad antstolė neturi teisės išnuomoti mano turto – turi jį sandėliuoti, kad nenukristų turto vertė. Kas atsakys už sudaužytas taures ir kitus indus? Antstolė man atsakė, kad už nuostolius atsakys pati, kitaip tariant, ir susimokės pati“, – teigė Mia. V. Pilibaitytė-Mia sakė, jog teiravosi antstolės, ar būtų tikslinga parduoti areštuotą turtą ir už gautus pinigus apmokėti skolas. Tačiau iš antstolės sulaukė tik atsakymo, jog ši viską spręs pati. Scenos žvaigždė patikino, kad nemalonumai su antstole ją lydi jau kurį laiką: „Kartą nuvažiuoju pas antstolę, kad sumokėtuose skolą, dėl kurios areštavau baldus, tai ji mus net iš kabineto varė lauk. Aiški korupcija, man klausimų net nekylo. Bet ką gi aš galiu padaryti? Bet tai – dar ne viskas. Kai sumokėjau skolą, problemos nesibaigė, antstolė surado daugiau žmonių, kuriems esame išskolinę (buve restoranu darbuotojai – DELFI), kad galėtų vėl ramiai uždėti areštą“.

Prieš mėnesį antstolė tikino, kad jos veiksmai teisėti

Tuomet DELFI susisiekus su antstole J. Jakimavičienė, moteris pripažino ne sandėliuojanti, bet nuomojanti areštuotą turtą. Tačiau tik tam, kad atlikėjai nereikėtų mokėti už sandėliavimo paslaugas, mat ji ir taip skęsta skolose buvusiems darbuotojams. Tiesa, antstolė patikino, kad areštuotas turtas priklauso įmonei, ne V. Pilibaitytei-Miai. Antstolė taip pat teigė, kad įrangą nusidėvės bet koku atveju, jei taip nutiks – ji nuostolį apmokės iš savo kišenės. Tiesa, tik tuo atveju, jei tai ją įpareigos padaryti teismas.

Kalėdos atėjo ir prie Vijūnelės

Romas SADAUSKAS-
KVIETKEVIČIUS, www.delfi.lt

Mums visiems labai reikėjo šitų Kalėdų. Šventos dienos, kai dovanos jau išpaakuotos, o popierius, kuriame jos buvo suvyniotos, dar mėtosi po eglute. Kai į vakarykštes mišraines su silke nenori žiūrėti net katinai, o kalėdinio gerumo apimti šeimos nariai stengiasi nesusiginčyti dėl smulkmenų, kam teks plauti indus.

O dar tas kvapas, kuris būna tik per Kalėdas – eglės spyglių, naminio maisto, karšto vyno prieskonių. Ir dar vilties, kad taip gera bus visada. Man pačiam Kalėdos atėjo pora dienų anksčiau, kai pasijutau laisvu žmogumi pagaliau viešai pranešęs, jog 16 metų mano redaguotas laikraštis „Druskininkų naujienos“ kitąmet nebus leidžiamas. Ir kai Vilniaus apygardos teismas nusprendė, kad Vijūnelės dvaras turi būti nugriautas. Prie šv. Kūčių stalo galėjau sėsti jausdamasis, kad savo pareigą atlikau, darbai užbaigti. Šitoks Kalėdų stebuklas galėjo atsitikti tik todėl, kad staiga atsirado daugybė žmonių, patikėjusių, kad visuomenės interesas gali būti apgintas nuo godumo ir melo demonų. Pirmiausia, žinoma, tai žurnalistė Vilma Danauskienė, tvirtai įsikibusi Vijūnelės dvaro temos daugiau kaip prieš metus, kai jai perdavė Vilniaus apylinkės teismo posėdžio garso įrašą, kuriame pirmą kartą viešai paminėtas skandalingas kurortines zonas panaikinantys Vyriausybės nutarimas. Tas pats, kurio atsiradimo aplinkybes vėliau tyrė Specialiųjų tyrimų tarnyba, Seimo antikorporcijos

Vijūnelės dvaras

www.delfi.lt montažas

komisija, o galiausiai pasmerkę Konstitucinis teismas.

Visuomenės interesas negalėjo būti apgintas be visos DELFI redakcijos profesinio sąžiningumo ir tikėjimo, kad net ir toli nuo sostinės vykstantis akiplėšiškas piktnaudžiavimas politine galia negali likti nepastebėtas. Nes čia visur – ta pati mūsų Lietuva. Taip pat ir be visų šią temą pratęsusių žurnalistų iš kitų portalų ir naujienų agentūrų, televizijų, laikraščių, radijo stočių. Vijūnelės dvaro skandalas tapo svarbiu išbandymu visai Lietuvos žiniasklaidai, puikiai atskleidusiu, kam iš tiesų profesinė pareiga informuoti visuomenę yra svarbiausia, o kam labiau rūpi galimybė gauti reklamos užsakymus iš šiame skandale įsipainiojusiu politikų kontroliuojamos savivaldybės valdomų įmonių. Po jo visuomenei tapo daug lengviau suprasti, kuo galima pasitikėti, o kas tik perka ir parduoda įtaką dar likusiems savo skaitytojams.

Pačiu laiku šiam skandalui nemažai dėmesio skyrė prezidentė Dalia Grybauskaitė. Jos kreipimasis į Konstitucinį teismą, siekiant išsiaiškinti, ar specialiai Vijūnelės dvaro bylai skubiai priimtas Vyriausybės nutarimas buvo teisėtas, neleidė visiškai užduosinti visuomenės pastangų sužinoti tiesą tuomet, kai nesėkmingai baigėsi STT ir parlamentiniai tyrimai. Vijūnelės

lės tvenkinio bangos paplovė pamatus prieš metus populiariausia politinė partija buvusiems socialdemokratams. Per ilgai Algirdas Butkevičius apsimetinėjo nesuprantantis, kaip ciniškai juo buvo pasinaudota. Atsitokėjo tik tada, kai Druskininkų savivaldybės meras Ričardas Malinauskas ėmė demonstruoti ambicijas ir trenkė durimis išsivesdamas kone visą LSDP skyrių. Bet drauge atsirado labai maža ir lengvai užpučiama vilties kibirkštis, kad kada nors ši partija apsisvalys nuo visų „zadanių“ užsakovų ir vykdytojų.

Kalėdinis tikėjimas tiesos pergale išlaisvina žmones. Po teismo sprendimo dėl Vijūnelės dvaro vilnietis Tomas Šiuipys, vadovaujantis įmonei „Švenčių miestas“ ir „Balionių šalis“, viešai feisbuke pasakojo: „Atsimenu, dar senais gerais laikais, pats naujai išrinktas Druskininkų meras atvažiavo į mano kuklų ofisiuką Ozo g. 4 užsakyti miestui fejerverko. Aš buvau ir išsigandęs, nes niekada neteko iki to laiko su merais bendrauti, ir susigėdęs dėl kuklių biuro patalpų. Tada jo pageidavimas buvo, kad fejerverkas nekainuotų daug, o padarytų miestiečiams gerą įspūdį. Taip ir padarėme. Atsiliepiamai buvo kuo geriausi. Kitais metais, paskambino jau savivaldybės direktorius ir pasiūlė schemutę. Aš atsisakiau. Visada atsisakau. Visiems. Todėl profesionalių fejerverkų savivaldybėms nebešaudau“.

Acū už drąsą, Tomai!

Liūdniau visa tai atrodo iš Druskininkų, kur bene pusė čiabuvių dar neregirdėjo apie teismo sprendimą griauti Vijūnelės dvarą. Nes televizorius namie nustatytas rodyti baltarusių retransliuojamą rusišką pramogų ir propagandos kokteilį, o vienintelis jų skaitomas laikraštis – nemokamai į visas pašto dėžutes išmėtomas vietinės valdžios savigyros leidinys. Nuo tokios informacinės dietos per ilgesnį laiką negrįžtamai sunaikinami žmogaus gebėjimai savarankiškai mąstyti ir vertinti aplinką, vadovaujantis skirtingais žinių šaltiniais. Bet kokia į primityvaus pasaulėvaizdžio ribas netelpanti žinia tiesiog atmetama kaip „purvo pylimas“, užsakytas piktų kėslų sugriauti kurortinę idilę turinčių priešų. Šiandien, dar nežinau, kaip tokį atsiribojimą nuo objektyvios informacijos galima būtų įveikti. Todėl, sveikindamas jus visus su šv. Kalėdomis, tegaliu pažadėti, kad ir kitais metais vadovausiuosi objektyvios etiškos žurnalistikos principais, o rašydamas savo nuomonę būsiu sąžiningas.

“Mano įrankiai

Gruodžio 28 d. Druskininkų viešojoje bibliotekoje skleidėsi „Bočių“ kalėdinis entuziazmas – jų čia prisirinko daug. Dar TAU žmonės ir keli miestiečiai. Dairiausi aplinkui – pilnutėlė salė šventiškai puoši: ant sienų, pakrašciais ištisa angelų kariauna, ant stalių puikavosi Janinos Klimienės parodos eksponatai. Gaila, šiuos karpinius, nėrinius, rankdarbius slopino dalyvių gausa. Bet nieko – kaip sakoma, kas nori, tas randa, o regintieji pamato patys. Pagaliau Janinos kūriniais galima pasigrožėti ir feisbuke.

Bet apie viską iš eilės. „Bočiai“ tautiškai pasidabinę, renginio tema iškilminga ir svarbi – pažymimi besibaigiantys 2016-ieji – Bibliotekų metai. Renginio vedėjai Audronė Padegimaitė ir Jonas Subačius šventę pradėti prašo bibliotekos direktorę Laimą Žėkiene. Ekranu rodomi vaizdai, o direktorė, nepiktinaudžiaudama žiūrovų laiku, trumpai pristato nuveiktus darbus, pasidžiaugia darbų sėkme ne tik mieste, bet ir respublikoje. Kiekvienai darbuotojai dovanuoja po raudoną rožę, o tris jų paskelbia žiūrovams kaip ypatingas. Virginija Karaliūnienė, Adelė Bolienė ir Lina Galinienė dalyvavo bibliotekų respublikinėje olimpiadoje ir grįžo iš šios šventės su medaliais. Trys rungtybės irgi buvo įdomios: greitojo skaitymo, teksto atpasakojimo ir miklių rankų – kas greičiau sudėlios knygas pagal abėcėlę. Pačios darbuotojos su renginio vedėjais karūnavo L. Žėkiene kaip šio vakaro Karalienę, o karūna ypatinga – parodos autorės J. Klimienės rankų sukurta. Gražu. Dar, kaip patikino direktorė, toje olimpiadoje dalyvės gavo dvi ratų. Juo dažnai po Karolio Dineikos parką pasikeičiamos važinėja ir knygelių padalija – taigi išėina į žmones. Smaigus toks pasižmonėjimas. O šią akimirka ji dar pasidžiaugė, kad senolių kolektyvai visada yra kultūros reiškinį bibliotekoje dalyviai – kaip ir tądien.

Toliau viskas vyko entuziastingai: „Druskelės“ ir „Bočių“ ansamblių dainos, linijiniai šokiai, jau šitvirtinę miesto ir išvykų scenose, pačių dalyvių palin-

gavimas, padainavimas Jono Subačiaus atliekami romansai, apdovanojimai. Renginio vedėjams talkino pirmininkė Zita Jančiauskienė, kuri taipgi minėjo savo klubo žmonių veiklą per metus, o ypač per Adventą. Jie vedė vakarones Paslaugų centre, Viesių senelių namuose, Druskininkų slaugos skyriuje. Čia graudžiausiai atsispindi visagalio laiko ranka, pajautimas, kas buvome žemiškojo gyvenimo pradžioje, jaunystėje, brandos metuose ir kas esame dabar, kai kūnas nenumaldomai pasiduoda laiko ir likimo šuorams, bet siela kupina meilės ir atjautos troškimo. Nepavargstančioji Zita (mūsų Zitelė) dar perdavė visiems žiūrovams vyskupo Juozo Bartulio sveikinimą Kalėdų proga. Jį gavo telefonu, labai džiaugėsi šia akimirka, patikindama, kad vyskupas dar padėkojo už mūsų visų nuoširdumą, kai bendravome, pristatant kalendorių.

Atskirai norėtusi padėkoti popietės vedėjams Audronei Padegimaitėi ir Jonui Subačiui. Malonu, kad renginiuose išgirstame ir eilėraščių iš klasikos lobyno. Šįkart tai buvo Rainerio Marijos Rilkes posmai. Su jauduliu, kuris paliečia klausytoją, skambėjo žodžiai iš skaitovų lūpų. Pacituosiu ryškiausių įspūdį iš sakralios poeto R. M. Rilkes lyrikos: „Akis man užgesink: tave matau; užtrenk ausis: vistiek tave girdėsiu, be kojų pas tave ateit galėsiu ir be burnos prisieksiu tau. Nulaužk rankas, ir širdimi tave tarytumei ranka lytėsiu aš, jei širdį sustabdysi, plaks man smegenys, o jei išdeginsi man smegenis, tave manasai kraujas neš.“

Ketinate įsigyti verslo liudijimą 2017-iesiems? Patariame, kaip tai padaryti!

Gyventojai jau gali įsigyti naujus ar pratęsti turimus verslo liudijimus 2017 metams. Patogiausia tai padaryti elektroniniu būdu, prisijungus prie **Mano VMI** adresu www.vmi.lt arba mobiliąja programėle **e.VMI**. Tai yra kur kas greičiau ir paprasčiau nei vykti į Mokesčių inspekciją.

VMI interneto svetainėje prisijungęs prie **Mano VMI** skilties (prisijungimo būdai tie patys, kaip teikiant deklaracijas elektroniniu būdu – naudojantis e. banko paskyra, su VMI išduotomis prisijungimo kortelėmis ar e. parašu) gyventojas, norintis vykdyti veiklą, bet kuriuo jam patogiu metu gali ten užpildyti prašymą. Apmokėjus nurodytas sumas sistemoje, gyventojui bus sukurtas verslo liudijimas, kurį teliks atsispausdinti. Beje, gyventojui, dirbančiam pagal verslo liudijimą, veiklos vykdymo vietoje popierinio verslo liudijimo turėti neprivalo, užtenka turėti asmens tapatybę identifikuojantį ir prekių įsigijimą liudijantį dokumentus.

Verslo liudijimą įsigyti gyventojai gali **naudodamiesi programėle išmaniesiems telefonams e.VMI**. Nemokamai ją galima atsisiųsti iš VMI svetainės www.vmi.lt -> paslaugos -> VMI mobiliosios programėlės.

Verslo liudijimų kainas, o tiksliau – fiksuotus pajamų mokesčio dydžius ir lengvatas, taikomas įsigyjant 2017 m. verslo liudijimus, įteisinančius savivaldybių sprendimus, galima rasti toje pačioje VMI interneto svetainėje, o pasinaudojus **verslo liudijimų skaičiuokle** (www.vmi.lt -> paslaugos -> skaičiuoklės) savarankiškai apskaičiuoti mokėtinų mokesčių sumas.

VMI dėkoja Jums už legaliai vykdomą veiklą.

DOMINO teatras KOMEDIJA

Prie dangaus vartų

REŽ. M. SLAVINSKIS

ANDRIUS BIALOBŽESKIS JUSTĖ ZINKEVIČIŪTĖ EIMUTIS KVOŠČIAUSKAS REDITA DOMINAITYTĖ LARISA IR KALPOKAITĖ KITI

PREMJERA! VASARIO 3 D. 18 VAL.
DRUSKININKAI, SANATORIJA „EGLĖ“

bilietai www.domino-teatras.lt 100% garantuojam **IVYKS!**

Namą Druskininkuose įsigijusi žinoma vilnietė jį pakeitė neatpažįstamai

Ligita VALONYTĖ
(„Lietuvos rytas“)

Sezoninės virtuvės šalininkė Renata Ničajienė (41 m.) Druskininkuose pagal metų laikus įrengė ir vasarnamį, kurio kambariai atitinka žiemą, pavasarį, vasarą ir rudenį. Nuotaikingai dekoruotame mediniame name neretai kvepia patiekalais, paruoštais tik iš atitinkamu sezonu derančių gėrybių. Viloje kasdienybė ne tik primena metų laikų kaitą, bet ir atspindi žmogaus amžiaus virsmą iš vaikystės į senatvę.

Buvę šeimininkai, užsukę į medinį namą kurorto parke, jo nebeatpažino. Ten, kur buvo durys, dabar – langas. Teko padaryti koridorių ir ten įstatyti įėjimo į namą duris. Name buvo 8 kambariukai, tačiau po pertvarkos liko trys miegamieji ir didelis kambarys. Išliko virtuvė su valgomoju.

Vilniuje gyvenanti kulinarijos knygų autorė R. Ničajienė su sutuoktiniu Martynu ši vasarnamį Druskininkuose įsigijo prieš dvylika metų ir beveik tiek pat laiko nesiliauja jo atnaujinti.

Šis namas buvo statytas apie 1950-uosius. Senbuviai jame užaugino savo vaikus, sulaukė senatvės. Tačiau vasarnamis Ničajams patiko ne dėl medinės architektūros ar šeimos istorijos.

Iš Druskininkų kilusią R. Ničajienę labiausiai traukė rami, medžišais apaugusi vieta, kurioje stūksojo šis medinukas. Miesto parke buvo tik keletas namų. Dabar šioje vietovėje taip pat galima pasijusti lyg kaime, nes judėjimas nedidelis.

Pastebėję vietos laikraštyje skelbimą apie Druskininkuose parduodamą namą sutuoktiniai atkreipė dėmesį į gatvės, kurioje jis stovi, pavadinimą. Ji net Renatai nebuvo labai girdėta, bet vėliau moteris prisiminė, kad ta gatvė dažnai stumdavo pirmagimio Mato vežimėlį. „Tai nebuvo svajonių namas. Tik nusipirkome jį svajonių vietoje“, – įsitikino R. Ničajienė. Vilą teko apšiltinti, perdaryti aprūkusį židinį, pakeisti langus. Tačiau seni mediniai langai buvo pakeisti irgi mediniais, nes šeima norėjo išlaikyti buvusio namo stilistiką, netgi virš būsto akių atsirado medžio drožiniai. Akivaizdžiai išgražėjo ne tik namo išorė,

Renata Ničajienė medinį namą, statytą apie 1950 m., pritaikė šiuolaikiniam gyvenimui

bet ir vidus. Interjeras netgi atitinka R. Ničajienės kulinarinę veiklą.

6 metus maisto tinklaraštį rašanti R. Ničajienė dalijasi sveikesnės mitybos receptais, paremtais sezoninės virtuvės principu. Šiemet ji išleido keturias „Gero maisto dienoraščių“ knygas – jų tiek, kiek metų laikų. Jos ir pavadintos pagal metų laikus. Mityba paisant sezoniškumo tapo Renatos ir jos šeimos gyvenimo būdu. Jai maisto ruošimas susijęs su namų jaukumu, todėl kulinarijos knygų autorė sezoniškumą perkėlė į vasarnamį. Kambariuose atsirado skirtingų metų laikų motyvų, kuriuos šeimininkams padėjo sukurti dizainerės dekoruotojos Uršulė Kavaliauskaitė ir Elena Jadello. Kad šeimininkai ir svečiai nesusipainiotų, ant kambarių durų atsirado užrašai: „Žiema“, „Pavasaris“, „Vasara“, „Ruduo“.

Kambarių sienas dizainerės ištapė žiemiškais, pavasariškais, vasariškais ir rudeniškais ornamen-

tais – baltame fone galima išvysti tų sezonų augalų, paukščių, uogų ir vaisių motyvų. Vaikštant po kambarius prabėga ne tik visi metų laikai, bet ir gali būti sužadintas apetitas, pavyzdžiui, „Pavasario“ kambaryje išvydus nutapytus svogūnų laiškus ir ridikėlius, o „Vasaros“ – prisirpusias mėlynės. Šiame vasarnamyje susikerta visi metų laikai: trys miegamieji spinduliuoja pavasario, vasaros ir rudens spalvomis, o virtuvei su valgomuoju atiteko žiemiškas įvaizdis. Virtuvė – steriliausia, nes vyrauja sniego baltumo aplinka. Tai, kad čia – žiema, išduoda ir ant sienų išpieštos sniegos bei šermukšniai. Raudonpilviai paukščiai ir uogos – ryškus akcentas. Virtuvėje matyti ir senų rykų – tai ližės, gelda, rėtis. Pastaruosius buitines įrankius ir indus Renatai atidavė močiutei, todėl jie kelia gerus prisiminimus. „Pavasario“ kambarius, palyginti su kitais, – didžiausias. Čia daug gelsvų atspalvių, kuriuos sukuria ant sienų pra-

žydusios kiaulpienės. Į šį piešinį įpinta krukų, svogūnų laiškų, ridikėlių. Ant sienų matomos pavasario daržovės tarsi diktuoja, kad metas grįžti prie sveikos mitybos. Renata šiame kambaryje nubaltino seną spintą ir kėdes. Baltuma neakina, atvirkščiai, baltame fone akys kaipmat pastebi išskirtinius sienų ornamentus. „Pavasario“ kambarį pasiekia vakarinė saulė, todėl po pietų jame būna labai šviesu. Jai nusileidus ant langų užtraukiamos žalios, tik pavasariui būdingos užuolaidos.

Nubudus „Vasaros“ kambaryje rytą atitraukiamos geltonos užuolaidos, kurios pro langus įleidžia dienos šviesos. Šiame kambaryje ant sienų žydi rožiniai bijūnai, noksta mėlynės. Pietinėje pusėje esantis kambarys vasarą ilgai būna nutviekstas saulės, jis – šviesiausias. Dėl to šiame kambaryje vasarą norisi ilgiau rytą pasivartyti lovoje ar sėdinti prie pinto staliuko išgerti popiečio žolelių arbatos, šviežių uogų kokteilio. „Vasaros“ kambarys – ne tik romantiškiausias, bet ir mažiausias – šis metų laikas Lietuvoje dovanuoja mažokai šilumos. Iš „Vasaros“ tenka pereiti į „Rudenį“, ir linksma nuotaika tampa santūri. Ruduo – brandus, sunokinęs ne tik vasaros derlių. Šis metų laikas įprastai simbolizuoja žmogaus gyvenimo rudenį. Norint susikaupti ir ramybės, tokią atmosferą galima patirti „Rudens“ kambaryje: pasirinkti iš namų bibliotekos knygą ir su ja įsitaisyti supamajame krėslė. Kambariame vyrauja rudeniškos spalvos – sunokę šermukšniai, vynuogės, erškėtrožės, spalvoti lapai. Užuolaidos vėlgį priderintos prie metų laiko – jos pasiūtos iš rusvo audinio. „Rudens“ kambarius spalviškai ramiausias, o labiausiai energija trykštantis, kaip ir dera, žalumą skleidžiantis „Pavasaris“. Juk ir sulaukę brandaus amžiaus

ilgimės ramybės, o kol esame jauni, lekiame su vėjeliu. Todėl toks kambarių suskirstymas pagal metų laikus ne tik skleidžia keturių sezonų spalvų gamą, bet ir atspindi žmogaus gyvenimo ratą nuo kūdikystės iki senatvės. Pavasaris – gamtos atgimimas, prilygstantis žmogaus kūdikystei. Vasara – gamtos vešėjimas, lyg jaunystė. Ruduo subrandina derlių, bėgantys metai – žmogų. O balta žiema siejasi su žilagalve senatve. Savitą istoriją turinčiame vasarnamyje prabėgo Renatos ir Martino vaikų Mijos (11 m.) ir Mato (18 m.) vaikystės vasaros. R. Ničajienė tikisi, kad kai ji su vyru užaugins vaikus ir nebeturės darbų sostinėje, visam laikui įsikurs Druskininkuose. Sostinėje su šeima gyvenanti kulinarijos knygų autorė jaučia didelę gimtines trauką. Pušynų apsuptyje Renatą džiugina ne tik grynesnis oras, bet ir didesnis kūrybinis iškvepimas.

Tėvai įsikūrė name, statytame prieš 150 metų

„Suraučiai (lenk. Surowiec) yra viena seniausių giminių Druskininkuose, ši pavardė archyvuose minima tarp Druskininkų pirmųjų gyventojų. Šiame mieste gimė ne tik mano tėvai, seneliai, bet ir proseneliai, proproseneliai“, – apie giminės genealoginį medį pasakojo R. Ničajienė. Renatos tėvai Druskininkuose gyvena sename name, kurį daugiau nei prieš 150 metų pastatė tėvo prosenelis. Rašytiniuose šaltiniuose šis namas dzūkiškai vadinamas Domkucio troba, nuo senolio Dominyko vardo. „Druskininkuose gyveno daug Suraučių, o mūsų giminės šaka buvo vadinama Suraučiais Domkuciais. Dominykas – tėvo proprosenelis, todėl visus namus vadindavo pagal vyriausiojo šeimos vyro vardą“, – pasakojo R. Ničajienė.

Sveikiname susituokusius praėjusių metų gruodžio 17-ąją

Lina ir Algirdas Talitavičius